

khi qua Hải Vân

*còn lên rừng biết non cao
sớm xoa dưới lưng gió cào ưu tư
thôi em buồn dư sương mù
một canh đất động cho dù nhớ nhau
vũng còn sâu thách núi cao
ngước lên đất mẹ đã hao hụt nhiều
đường thu hút trọn tâm chiều
đêm đi gió núi tạt hiu hiu buồn
mong em vẫn cuộc vẫn còn
để cho tiếng khóc vo tròn trong tôi*